

ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ Θ. Δημόπουλος: Μεταστατικός καρκίνος μαστού και χειρουργική επέμβαση ΣΕΛ. 50

Μεταστατικός καρκίνος μαστού και χειρουργική επέμβαση

Περίπου το 5% - 10% των ασθενών με πρόσφατα διαγνωσμένο καρκίνο του μαστού παρουσιάζουν εξαρχής απομακρυσμένες μεταστάσεις. Η κατάλληλη κλινική αντιμετώπιση της πρωτοπαθούς εστίας σε ασθενείς με de novo μεταστατικό καρκίνο του μαστού εξακολουθεί να είναι αμφιλεγόμενη.

Τα αποτελέσματα από διαθέσιμες τυχαίοποιημένες μελέτες δεν ανέφεραν σαφές όφελος επιβίωσης για ασθενείς με de novo μεταστατικό καρκίνο του μαστού που έλαβαν ριζική τοπική θεραπεία. Σε μια συνδυασμένη ανάλυση περισσότερων από 15 κλινικών δοκιμών, εκτιμήθηκε μείωση του κινδύνου περίπου 30% με την προσθήκη χειρουργικής επέμβασης και ακτινοθεραπείας. Ωστόσο, σε αυτές τις μελέτες οι γυναίκες που υποβλήθηκαν σε χειρουργική επέμβαση ήταν νεότερες, είχαν μικρότερους όγκους και χαμηλότερο μεταστατικό φορτίο νόσου, παράγοντες που πιθανώς επηρέασαν θετικά την έκβασή τους.

Τα αποτελέσματα αυτά περιπλέκονται περαιτέρω από την ύπαρξη πλέον περισσότερο δραστησικών συστηματικών θεραπειών που έχουν αυξήσει την επιβίωση των ασθενών. Ωστόσο, σε όλες τις παλαιότερες μελέτες φαίνεται ότι υπάρχουν υποομάδες ασθενών με de novo μεταστατική

νόσο που ωφελούνται σημαντικά από μια ριζική τοπική θεραπεία του πρωτογενούς όγκου. Πράγματι, αυτό το υποσύνολο ασθενών μπορεί να αποκτήσει παρατεταμένη και μακροχρόνια κλινική ύφεση και θα μπορούσε να χρίζει ριζικής τοπικής θεραπείας του πρωτογενούς όγκου.

Το ερώτημα αυτό κλήθηκε να απαντήσει η μελέτη ECOG-ACRIN 2108 που παρουσιάστηκε πρόσφατα στο συνέδριο της Αμερικανικής Εταιρείας Κλινικής Ογκολογίας. Στη μελέτη αυτή εντάχθηκαν 368 ασθενείς με μεταστατικό καρκίνο του μαστού, οι οποίες αφού έλαβαν συστηματική θεραπεία για 4-8 μήνες χωρίς υποτροπή, τυχαίοποιήθηκαν να υποβληθούν ή όχι σε ριζική χειρουργική αντιμετώπιση της τοπικής νόσου. Τα δεδομένα συνολικής επιβίωσης στον συνολικό πληθυσμό κατέδειξαν ότι η προσθήκη της χειρουργικής εξαίρεσης της τοπικής νόσου δεν αυξάνει την επιβίωση των ασθενών. Επιπλέον, για τις 20 γυναίκες με τριπλά αρνητικό καρκίνο του μαστού, η επιβίωση ήταν χειρότερη υποδεικνύοντας ότι η τοπική θεραπεία δεν έχει θέση σε αυτή την ιδιαίτερα επιθετική μορφή της νόσου.

Παρότι, η μελέτη ECOG-ACRIN 2108 ήταν αρνητική, σε αρκετά νεοπλάσματα όπως και στον καρκίνο μαστού συνεχίζει να εξελίσσεται η ιδέα της ριζικής αντιμετώπισης της ολιγομεταστατικής νόσου και στο πλαίσιο αυτό μια πλειάδα μελετών όπως η ιαπωνική JCOG-1017 βρίσκεται σε εξέλιξη. Τέτοιες προσπάθειες αναμένεται να δώσουν σημαντικά δεδομένα για την αύξηση της επιβίωσης μεταστατικών ασθενών.

Ο Θάνος Δημόπουλος είναι καθηγητής Θεραπευτικής Αιματολογίας - Ογκολογίας, πρύτανης του ΕΚΠΑ